

at enhver Mand skal staaes Arbejde der, hvor han ikke kan staae sig selv, saa burde man handle ganske anderledes; men jeg er langt fra at være mellem dem, der tilskynde til at ville Noget, der blot ligner det. Man kan staae Understøttelse til en Trængende; men man kan ikke alle Steder paa en forstandig Maade staae Arbejde. Der, hvor man har forsøgt at skulle levere Arbejde, fordi en Person nødvendigviis kun gennem Arbejde kunde finde sit Erhverv, der har man staaet kunstigt Arbejde, uden Formaal, og det er en moralsk Fordærvelse.

Sindberg: Jeg skal blot tillade mig i Anledning af, hvad den ærede Rigsdagsmand for Holbeks Amts 2den Valgkreds (Tscherning) har ytret om, at han meente, at denne Sag kunde behandles her, uden at der behøvedes at ned sættes et Udvalg, at jeg troer, at Sagen har sine eiendommelige Vanskeligheder, og at det nok kunde være ønskeligt, at den blev tagen under saa megen Overveielse som muligt. Jeg er ganske enig med de ærede Rigsdagsmænd, som have udtalt sig i den Retning, at man ikke skal lægge et unaturligt Vaand paa den naturlige Frihed; men jeg maa gjøre opmærksom paa, at, dersom denne Grundsaetning skulde gennemføres paa det her omhandlede Forhold, saa maatte der nødvendigviis ogsaa gjøres Forandring i hele Lovgivningen om den offentlige Forsørgelse. Det gaer ikke an, at vi i denne Sag tage Bestemmelser uden at tage Hensyn til dette Forhold; thi da vil der opstaae en stor Forvirring trindt om i Landet. Det er nemlig paalagt Communerne, at de skulle tage dem under Forsørgelse, som blive trængende, saastremt de enten ere fødte i Kommunen, eller de der have havt stadigt Ophold af 5 Aar; men hvorledes vil det være muligt at faae Oplysning derom, dersom der ikke er saadanne Vidnesbyrd om Opholdsstedet, der følge med de Paagældende. Den, som har været i saadanne Forhold, enten som Medlem af Sognestandsraad eller som Præst, maa vel vide, hvormegen Forvikling det i mange Tilfælde medfører at faae oplyst, hvor en Person virkelig er forsørgelsesberettiget, skøndt vi nu have de Oplysninger, som findes i Studsmaalsbøger; men dersom de blive tagne

aldeles bort, og der ikke bliver givet en saadan Lovbestemmelse som den, at Enhver skal være forsørgelsesberettiget i den Commune, hvor han bliver trængende, saa vil Forvirringen blive grændseløs, og istedetfor at naae Noget, som er bedre, vil man vistnok komme ind paa Noget, som er langt slettere. Jeg maa ogsaa gjøre opmærksom paa, at den ærede Rigsdagsmand for Holbeks Amts 2den Valgkreds (Tscherning) upaatvivlelig befinder sig i en meget stor Bidsfarelse, naar han mener, at saadanne Studsmaalsbøger ved Paategning om, hvor en Person eller Familie har opholdt sig, ere indskrænkede til dem, der ere forpligtede til at tage fast Tjeneste; det er tværtimod i Almindelighed Tilfældet i hele Landet; at, naar en Familie flytter, saa bliver det indtegnet i en Bog, at den flytter fra det Sogn, hvor den har opholdt sig saa og saa lange, til et andet Sogn. Jeg er ganske enig med dem, som mene, at der ikke behøves at staae noget „Vidnesbyrd“ om, hvorledes Personens Forhold har været; men at kunne faae Oplysning om, hvor den Bedkommendes Ophold tidligere har været, troer jeg er nødvendigt, saalænge den nugældende Forordning om Forsørgelsesvæsenet staaer ved Magt. Jeg skulde derfor ønske, at der maa blive nedsat et Udvalg, for at tage dette saavel som flere andre Puncter under Overveielse.

Formanden: Jeg vil blot bemærke, at for Dieblirket dreier Discussionen sig ikke om Udvalgs Nedsættelse; dette vil senere komme under Forhandling.

B. Scholer: Jeg skal tillade mig til det, som den sidste ærede Taler yttrede om Studsmaalsbøgers Nødvendighed med Hensyn til Forsørgelse, at gjøre opmærksom paa, hvorledes man i flere Communer har forstaaet at anvende Studsmaalsbøger til at lyve, saaledes som den ærede Rigsdagsmand for Holbeks Amts 2den Valgkreds (Tscherning) udtalte sig, og til at unddrage sig Forsørgelsespligten. Der er saaledes flere Communer i Jylland, hvor samtlige Beboere have truffet Overenskomst med hinanden om ikke at holde et Tjenestetyende, som er født i et andet Sogn, saalænge at det kunde blive forsørgelsesberettiget. Naar nemlig de 5 Aar næsten ere forløbne, og man